

Erasmus+ Mobilitás

Beszámoló | Sántha Lilla

Amikor először hallottam az Erasmus+ program lehetőségéről, izgatottság és bizonytalanság keveréke fogott el. A gondolat, hogy egy teljes félévet külföldön, ismeretlen környezetben töltsék, egyszerre tűnt izgalmasnak és félelmetesnek. Végül Girona-ra esett a választásom, egy közepes méretű városra Katalóniában, Spanyolországban, amelynek neve talán nem olyan közismert, mint Barcelona vagy Madrid, mégis rendkívüli élményeket tartogatott számomra.

Amikor belevágtam az Erasmus+ programba, leginkább kalandként tekintettem rá. Girona pedig tökéletes választás volt, és életem egyik legemlékezetesebb időszakát köszönhetem ennek a döntésnek.

Girona már az első napokban elvarázsolt. A középkori óváros, a színes házak a folyóparton, a hegyekkel körülölelt városka nyugalma és a mediterrán életérzés egyszerre hatott rám.

A beilleszkedés azonban nem ment zökkenőmentesen. Az első napokban természetesen minden új és kicsit kaotikus volt (értem itt az ügyintézést, az órarend összeállítását, az egyetem megismerését - első héten rossz órára ültem be), de hamar belerázódtam.

Az egyetem szervezett egy Welcome Week-et, ami nagyban segítette a beilleszkedést. Itt ismerkedtem meg az első barátaimmal.

A spanyol nyelvtudásom nem volt túl erős, a katalán pedig teljesen idegen volt számomra. Az első hetekben ez sokszor okozott nehézséget, különösen az ügyintéзések során, vagy az egyetemi előadások követésénél. Voltak pillanatok, amikor úgy éreztem, teljesen elvesztem. Az oktatási rendszer és a tanárok elvárásai mind-mind különböztek attól, amit itthon megszoktam. Nem tagadom, voltak nehéz időszakok is. A honvágy néha rám tört, főleg az ünnepek környékén. Ezek a helyzetek azonban hozzásegítettek ahhoz, hogy türelmesebb, rugalmasabb és nyitottabb legyek. Megtanultam segítséget kérni, bátrabban megszólalni más nyelveken, és elfogadni, hogy nem baj, ha valami nem megy tökéletesen. Ezek a tapasztalatok nemcsak a tanulmányaimban, de a személyiségemben is maradandó változásokat hoztak.

A tanulmányokon túl az Erasmus+ egyik legnagyobb értéke a közösség. Girona-ban rengeteg közös programot szerveztek az Erasmusos hallgatók számára: városnéзések, kirándulások, nyelvcserek és kulturális estek. Ezeken keresztül nemcsak helyiekkel, hanem a világ minden tájáról érkező diáktársakkal ismerkedhettem meg.

Egy különleges közösséghez is csatlakoztam: egy helyi templomba kezdtem el járni, ahol szintén nagyon befogadó légkör fogadott. Nemcsak vasárnapi istentiszteleten vettem részt, hanem közös vacsorákon, imakörökön, sőt, néha kisebb túrákon is a templomi közösség tagjaival. Itt mély barátságokat kötöttem, és sokszor ezek az együttlétek adtak lelki feltöltődést a sűrűbb hetekben.

Közös kirándulások – Montserrat és más élmények

Az Erasmus közösség szervezésében több kiránduláson is részt vettem, ezek közül az egyik legemlékezetesebb a Montserrat-i kirándulás volt. A híres bencés kolostor, amely magas sziklák között bújik meg, nemcsak vallási, hanem természeti szempontból is különleges. Felvonóval mentünk fel a hegyre, majd több órás túrát tettünk a környező ösvényeken. A kilátás lélegzetelállító volt, és az egész napot áthatotta egyfajta nyugalom és elmélyülés – még azok számára is, akik nem vallásosak.

Az Erasmus-félév alatt lehetőségem volt több izgalmas utazásra is, amelyek külön fejezetet érdemelnek.

Marokkó – 5 nap, ami örökre velem marad

Az egyik legnagyobb kaland Marokkó volt. Teljesen idegen olasz társasággal indultunk repülővel Afrikába. Őket amúgy a reptéren ismertem meg. Amikor megérkeztünk Marokkóba a kulturális különbségek azonnal szembetűnőek voltak: az utcák, az emberek, az illatok, az ételek, de a közlekedés mindent felülmúlt. Minden új és izgalmas volt. A program csúcspontja az volt, amikor eljutottunk a sivatagba. Naplemente idején teveháton lovagoltunk a homokdűnék között, olyan érzés volt, mintha egy másik világba csöppentem volna. Az egyik éjszakát a sivatagban töltöttük sátrakban, tábortűz mellett, ahol helyi zenészek játszottak és mi teát ittunk a csillagos ég alatt. Ez az élmény számomra a teljes szabadságot jelentette: messze mindentől, ami megszokott, a természet közelségében, egyszerű körülmények között, de boldogan.

Andorra – egy nap a Pireneusokban

Egy másik emlékezetes utazás Andorra volt. A Pireneusok ölelésében fekvő kis hercegség gyönyörű természeti környezete, friss levegője és hegyvidéki hangulata teljesen elvarázsolt. Megjegyezném, hogy Andorra nagyon tiszta. A program során túráztunk, és meglátogattunk néhány tipikus andorrai falut is. A hirtelen jött hóesés igazi téli mesévé változtatta a napot. Bár csak rövid ideig voltunk ott, ez az út is sok szép emléket adott és persze rengeteg fotót.

Összegzés

Ez az Erasmus-félév nemcsak tanulmányi szempontból volt hasznos, hanem személyesen is sokat adott. Megtanultam kilépni a komfortzónámból, idegen nyelven boldogulni, új szokásokhoz alkalmazkodni, és ami talán a legfontosabb: megnyílni más kultúrák felé.

A Marokkóban töltött napok, a templomi közösség, a hegyekben tett túrák és a csendes hétköznapi Girona óvárosában mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy ezt a félévet ne csak tanulmányi, hanem életemlényként éljem meg. Azóta másként tekintek a világra: nyitottabban, kíváncsibban, és talán egy kicsit bátrabban is.

Bátran kijelenthetem: az Erasmus+ program Girona-ban nemcsak szakmai tapasztalatot adott, hanem olyan élményeket, amelyek egy életen át velem maradnak.

